

TAK TROCHU ZADANĀ• MILENEC

ĀšterĀ½, 07 Ā™Ā-jen 2008

Ahoj Danielo.. Topící se stĕbla chytĀ, znĀš to? :) A tak i jĀ hledĀm pomocnou ruku všude moĀ¾nĀ, a to je dĀvod, proĀ• jsem se rozhodla ti napsat. Je mi teprve 20 let, ale mĀm za sebou uĀ¾ dost muĀ¾Ā.. na svĀj vĀk urĀ•itĀ, myĀ¾e aĀ¾ dost :-). PĀ™ed necelĀm rokem jsem nastoupila do novĕ prĀce, kde se mi jeden mĀj kolega stal osudem.

Ze zaĀ•Ātku jsem ho nenĀvidĀla, byl protivnĀ a testoval co vydrĀĀm.. postupem Ā•asu jsem se zaĀ•ali sbliĀ¾ovat, zjistili, toho mĀme spoleĀného vĀc, neĀ¾ bysme pĀ™edpoklĀdali, naše konverzace byly delšĀ a delšĀ, mĀly Ā dĀl tĀm vĀtšĀ hloubku. UĀ¾ tenkrĀt mĀ bylo jasnĀ, Ā¾e je to neuvĀĀ™itelnĀ sexy chlap, kterej mĀ pĀ™itahuje a po do hlavy nutila myšlenka a chtĀĀ. Našemu prvnĀmu polibku pĀ™edchĀzeli neskuteĀnĀ dlouhĀ "nĀmluvy" dlouhĀ pohledy do oĀĀ, nenĀpadnĀ doteky.. a kdyĀ¾ jsme se po opravdu dlouhĀ dobĀ poprvĕ polĀbili, podlomily se mi nohy. Martin je pro mĀ "pan boĀ¾skĀ", i kdyĀ¾ je o 19 let staršĀ neĀ¾ jĀ. Je krĀsnĀ, sexy, rozumĀm si s nĀm, mĀme naprosto stejnĀ smysl pro humor, umĀme se pohĀdat a pak se tomu zasmĀt, sex s nĀm je skvĀĀly, pĀ™edstavuji si ho jako nĀkoho, vedle koho bych dokĀzala zestĀrnout. ALE... je kapku Ā¾enatĀ. UĀ¾ dvacet let, mĀ dvĀ dĀti, 17ti letou dceru a teprve 4letĕho syna. ZnĀm jeho Ā¾enu. MĀj problĕm není v tom, Ā¾e bych po nĀm Ā¾Ādala, aby je opustil a byl jen se mnou. To ne. Nikdy bych po nĀm nic takovĕho neĀ¾Ādala. ANi se o tom nebavĀme. MĀm ho rĀda. MĀm ho moc rĀda. Jsem vdĀĀnĀ za všechny chvĀle, kdy ho mĀ Ā¾u vidĀt. A vĀm, Ā¾e mu na mĀ zĀleĀĀ. ĀĀ uĀ¾ jakkoliv, ale zĀleĀ jĀ nevĀm. NemĀĀ¾u se s tĀm sama nĀjak vyrovnat. MĀm deprese, protoĀ¾e moc dobĀ™e vĀm, Ā¾e to co dĀlĀme, není dobrĕ. Ā¾e tĀm ubliĀ¾ujeme spoustĀ lidem. UĀ¾ jednou jsem se rozhodla pro definitivnĀ konec. Ale.. moc dlouho mi to rozhodnutĀ nevydrĀĀelo. JedinĀ moĀ¾nost, jak nĀš vztah ukonĀit, je sbalit si kufr a odjet nĀkam pryĀ, na delš dobu. Zkusit zapomenout. Anebo pokraĀovat. Co bys dĀlala ty? Jak vytĀsnit z hlavy vĀĀitky svĀdomĀ? Eva ODPOVĀšĀĀ Evo, vĀdy mĀš dvĀ moĀ¾nosti; je na tobĀ, abys si kaĀ¾dou promyslela a pak se pro jednu rozhodla. Jestli ještĀ nĀjakou dobu pokoušet osud a vybrat si pĀ™ĀjemnĀ chvilky spolu s onĀmi hoĀ™kĀmi myšlenka nebo to ještĀ jednou sama od sebe zastavit. NemyslĀm si, mj., Ā¾e jsi prvnĀ a jistĀ ne ani poslednĀ, se kterou je tvĀj pĀ™Āitel svĀ Ā¾enĀ nevĀrnĀ. UrĀ•itĀ v tom "umĀ chodit" lĀp neĀ¾ ty... UplnĀ chĀpu tvoje myšlenky: na jed souznĀnĀ a nĀdhernĀ chvĀle, na druhou strach z prozrazení a nepĀ™Ājemnosti. OstatnĀ ani pĀ™edstava, jak asi by bylo tĕ jeho manĀelce, mamince teprve ĀtyĀ™letĕho dĀte, ani tato pĀ™edstava nedĀvĀ nic hezkĕho. VĀš, u vĀs obou to zpeĀ™uje hodnĀ i ta "vĀnĀ zakĀzanĕho", ta nutnost tajenĀ, skrĀvĀnĀ, pach nesprĀvnosti, nepatĀmiĀnosti. Ale je to asi jako drogami: tĀ™eba to ze zaĀ•Ātku mĀ Ā¾e bĀt zajĀmavĕ, neobvyklĕ - ale co pak?? Ty jsi ve stĀdiu, kdy jsi uĀ¾ tu svou "drog" ochutnala. MĀš ještĀ moĀ¾nost vĀas pĀ™estat. Anebo pĀ™ehlušit vĀĀitky a bojovat o svou lĀsku nebeskou. Ovšem, to asi nepĀ™ĀpadĀ moc v űvahu, asi o nĀĀem podobnĕm pan űĀasnĀ vĀbec neuvaĀuje - nebo snad ano? A tak ti odpovĀm na otĀzku, co bych dĀlala jĀ: asi bych do polštĀ™e vyplakala vztek, Ā¾e uĀ¾ "dĀl ne", a jak se Ā™ĀkĀ, odešla ze zakĀzanĕ lĀsky stĀ™edem. VĀ™ele doporuĀuju.... ZĀstanou ti vzpomĀnky vĀtšinou pĀ™ĀjemnĀ, jistĀ - i kdyĀ¾ jsi v űvodu svĕho textu dĀlala ramena o "kvantu" milencĀ, ses nĀco novĕho v tomto oboru nauĀ pro doby pĀ™ĀištĀ. MyslĀm, Ā¾e asi nejsi aĀ¾ takovĀ Mesalina... :-)) A i kdyby - ty zatĀm ještĀ Ā¾ĀdnĀ prstĀnĀ by mĀl kamarĀda na prstu nĀkoho jinĕho, nevlastnĀš. TakĀ¾e zatĀm bys mohla z romĀnku odejĀt tĕmĀĀ™ bez ztrĀty kytiĀky. Snad se to jeho Ā¾ena nedozvĀ... NemyslĀm, Ā¾e bys kvĀli tomu musela odchĀzet z prĀce, balit kufr, odjĀdĀt. Zkus zabojevat sama se sebou. PĀ™esvĀdĀit sama sebe, Ā¾e nejsi jen takovĀ nĀjakĀ tĀ™ina vĀtrem se klĀtĀ. Ā¾e si dokĀĀeš opravdu porĀit a vytrvat. Ā½e DOKĀĀEŠ BYT DĀSLEDNĀ. Ani nevĀš, jak mnoha Ā¾en prĀvĀ tahle schopnost chybĀ... a jakĀ je to prĀĀĀĀĀĀĀĀĀs-švih. Na dĀslednosti totiĀ¾ v podstatĀ stojĀ tvoje Ā¾Ā spokojenost, tvĕ űspĀchy. Na tom, Ā¾e kdyĀ¾ nĀco chceš, slĀbĀš, nĀ™ĀidĀš - Ā¾e to dokĀĀeš splnĀš. A nehĀzĀštĀ mi hadrovĀmi slovĀĀky: "To nejde, to prostĀ nedokĀĀu, jĀ bych sice chtĀla, ale kdyĀ¾... nich je ten sešup ze slĀvy, to jsou ty schody do ĀĀivotnĀho pekla. VĀĀ™ mi, je to tisĀckrĀt vyzkoušenĀ.... Za kdyĀ¾ se ti povede nĀco proti sobĀ samĕ vyhrĀt, v nĀĀem zvĀtĀzit - vĀĀ™ mi, bude ti fajn. A za jednoho "pana boĀ¾skĕho" pĀ™Ājde dalšĀ deset. Jednak jsi ještĀ krĀsnĀ mladĀ a pak: muĀ¾e vĀbĀ Ā¾eny asertivnĀ, milĕ, veselĕ, űspĀšnĕ. MĀš pĀ™ed sebou tolik moĀ¾ností - jen po nich skoĀit! d@niela